

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Levnet og Meeninger (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 85. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297402832.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

Nu kan du, om du vil, have det lige saa got som jeg, sagde jeg i det jeg omfavnede ham - - »Hvordan? - Hvorledes?« - - I at gaae til Preusen - Jeg reiser i dette Øyeblik - Der ligger Baaden - Vil du følge med? - - - »Hvad? - naar? - nu? - hvorledes? til Preüsen? - Det er mig umueligt at skildre hans Bestyrtelse og Forundring - Det er afgjort, sagde jeg koldsindig, og vil du endnu følge med, skal jeg skaffe dig samme Vilkaar, som mig selv - Virkelig jeg sagde dette, som mig synes, uden mindste Hensigt at forføre ham - Jeg vidste nogenledes at han ikke vilde og neppe turde saa pludselig vove et saa betydeligt Skrit; helst da han saavel som jeg var reent uden Penge; og desuden allerede paa sin egen Haand havde anlagt sin Plan, hvortil han uden Tvivl fæstede ligesaamegen Tillid, som jeg til min - Overalt lovede jeg meer end jeg kunde holde, og jeg havde ved det mindste Glimt af hans Samtykke maattet finde paa Udflugter - Jeg blev befriet derfor - »Du er ja rasende, sagde han - - - du eyer ikke en Skilling - - Jeg skal snart gjøre Bytte, min Broder, svarede jeg - - »Men vi faaer Brev i Dag - Hvad vil vore Forældre sige? - - »Men hvad vore Forældre sige, hører jeg intet til - - Imidlertid beder jeg dig hilse dem; og ønske dem alt got - - og forsikkre dem om, at jo længere jeg er fra dem, desto bedre befinder jeg mig - - - Bed dem være ubekymrede - og lev du vel; lev lykkelig - Tænk undertiden paa mig - og bliv ved at elske mig min Broder! - Det var, paa en Omstændighed nær, som jeg ved Leylighed skal fortælle, omtrænt Hoved-Indholdet af vor Samtale - Han faldt mig om Halsen og græd som et Barn - - Jeg kunde ikke græde - Jeg kyste ham med al den Følsomhed, som min vilde og stive Sjæl dengang var skikket til - Herpaa rev jeg mig løs af hans Arme og sprang i Baaden - Saalænge vi kunde see os, hviftede vi hinanden til med Hattene - Endelig gik han mig af Synet - og det var den sidste Gang, at jeg saa ham - Han er død, min ømhjertede, min ulykkelige Broder -